

Nichilominus sic iam dictum est non statim tenetur ad
corrigerendum nisi aliquis necessitas hoc reqrat. Qui ergo
ita ipsi meriti est. et ita simplex vel idemota. aut virtutis
exps op ad huiusmodi fracturam correctionem non sufficiat
nisi cum piculo aie sue talis non tenet ad eam satis illi
est quod doleat de propria infestatione sua: et deum oret ut ipse
eum corrigit per se vel per alium ad hoc idoneum. Hacio hunc
summi ex dicto beati gregorij qui dicit quod sunt non
nulli qui ipsa familiari conuersacione corrigi nequunt
sine culpa corridentis: et ideo cum vel corrigentem in-
quinant. vel non omnino hec agentes aggrauant.
magna sunt mysterij arte dissimulanda. magna dis-
simulacione toleranda. Summitur etiam ex illa re-
gula moralis famosissima: quod caritas ordinata incipit
a se ipso. Hec igitur tacta sunt breuitate proprie scrupulosas
conscientias: ne in errore labantur et prolixitate fiantur: putan-
tes quod cito aliquem peccatum videtur. quod statim eo de modo
metu vel hora teneantur ad obiurgandum sub pena pe-
cati mortalis. Et regione. per eo quod sibi timet ad hunc
se non sufficere: item scrupulis periculosis inuoluatur.
Quoniam per certum tenendum est. quod raro in hac materia
fraternae correctionis talis casus euemiet: quod non salu-
brem dilationem ob inquirendum consilium admittat.

Qualiter correctione fieri debet.

Dicendum quod hic oportet distinguuntur quia correctione
fraternae aliter fieri debet quam illa quod prelatorum est:
quod propter varias species peccatorum multos hunc modos

et penas descriptas iure et ē ingēs materia de hoc
et ecia varie consuetudines apud diūsos: vñ et ob h°
dimitto eā ad pñs gracia breuitatis. **C**orrectō ergo
fraterna p̄suppoitīs hijs q̄ iā dicta sunt. hoc vel consili
aut alio modo meliori in tōre dei ichoari p̄t: q̄ntum
p̄det ex vi p̄cepti. **S**i videro frēz meū p̄ccare in se
creto. me solo p̄n̄te. aut paucis meū p̄sentib⁹. a scie
tibus. a se ppter me excusantib⁹. q̄ si ego poci⁹ delecta
eū increpaem⁹ nō deleo peccatū eius publicare. aut de
nūciare plato: s̄ benignē eū p̄us p̄ aicabilem amoni
cionē hortari. vt se de tali peccato emēdet. **Q**uod ut
efficaci⁹ fiat. deleo diligenter p̄cauere ne sim rudis
in verbis. eū nimis inculpādo vel aspernādo. sed q̄ si
a latere a spaciēdo dicere de timore dñi aliq. q̄ possit
eū cōpūgē: et sic paulati accedere. prudēt ex pectādo.
si forte met ē cognoscē vellet peccatū suū: hoc ei esset
melius. **S**i ergo se applicat hūlīter: tūc iuocato di
uino auxilio possum statim dicere sibi quod ad rem
pertinet. **S**i autem adhuc duris apparet. bonum
est pro illa hora vel die cessare: et interim orare pro
eo. ālios tacito nomine rogare. vt similiter pro eo
intercedant: et deniū reuerti et iterum vt prius p
quirere si aliquid proficere possim. **H**oc autē toties
facere possum: quociens videor exp̄dire. **T**andē si p
pēdo q̄ met nō intēdit se p̄dē: tūc deuoci⁹ q̄ possū deo
iuocato. assumo aliq̄ patolā vel autoritatē q̄ ad h°
deſuiat. q̄ ip̄e itelligat me se cordialit̄ diligē. a bonū

et dico sic vel aliter. p ut dñs donauerit.
O q̄ felices sūt illi q̄ iam in regno celoꝝ cū dño reg-
nante a tatis gaudijs pfruūt. q̄ nec ocul⁹ vidit nec
auris audiuit. nec in cor hoīs ascenderūt: &c. Et heu
ecōtra q̄ miseri et infelices sūt. q̄ iam i inferno illis
horreꝝ flammis exurūt; cupiētes mori et mors
fugit ab eis. Ibi oīa genera penaz nobis notarum
esset solaciōsa. Ibi frig⁹. ibi v̄mis. ibi demonū aspe-
ctus; ibi omne qd̄ leſiuū est sine intermissione inno-
uatur; et cetera. Cōparando igitur huius vite stan-
dala et penas ad illa. vtqz magnus amicaz ē q̄ iaz
aliquem de patibulo vel incendio literaret: q̄ ta-
men respectiue leuia sunt. quo ad illa. Si ergo het
ita sūt. reuera magn⁹ pmo maxim⁹ aīcī ē cēsend⁹.
q̄ amicā suum de illis eternis supplicijs erueret. Nō
ne hoc tibi videretur? At ille. Utqz. Et ego. Karissime
aice cogit me sincera dilectio. qua tibi cordialiter af-
ficio; vt iam tibi cor meū apia. Novaleo ultra ma-
lū tuū dissilare. Ecce sic et sic tibi pscius es: et ego si-
ue pauci meū scīt. Oēs peccores sum⁹. Rogo dic m:
si emēdasti à confessus es. Sinautē. ē cognosce hūbē:
et apositū emēdādi suscipere totum in secreto mane-
bit. Ego eciam p posse meo iuuabo te ad penitenciam
faciendam. Ne diffidas? ne erubescas: quia bonum
dominū habem⁹. Jam tēp⁹ ē misericordiaz. Nescim⁹
diē neqz horā. Quis audire poterit terribilem vocem
illam? Ita maledicti in ignē etnū! Et rursū Quis nisi

c x

omnino infelix non preparabit se ad audiendam vocem
illam dulcissimam. venite benedicti patris mei pcpri-
te regnum quod paratum est vobis ab origine mundi.
Et utique diffinitum est necessario nos illam aut istaz
audiuros: hac vel illac ituros. **A**c. **S**i hys aut alijs
verbis compunctus audierit me frater: re grande fortis
eius dei adiutorio perfici: utique maiorem quam corporaliter
mortuum suscitando. Quippe quod totam celestem curiam
gaudio magno perfudi: sicut dominus dicit quasi sub iure
iurando. **C**audiu est angelus in celis super uno peccore pe-
nitentiā agente. **S**in autem me non audierit: cōtristari
permisum est. non inuenire. Alioquin nisi prudenter
actum istum prosecutus fuerit: profecto melius foret non
inchoasse. **S**icut ei dicit sanctus thomas. resistere in fa-
cie excedit modum fraternae correctionis. **E**t vtricus
dicit: quam modus correpondit quod apostolus describit gal.
6. ita est necessarium: quam eciam peccator tenet illum obser-
uare: si obtulerit aliū. **H**ec ille quod in spiritu lenitatis
pedere iubetur. **D**ebo ergo pacienter sufferce in pro-
bitate fratris si non acquererit: et nichilominus in futuris
caute pspicere: qualiter de utroque peccato ipsum re-
leuare potuerim. **E**t nota quod sicut dicit venerabilis
cancelarius gerson. iste modus admonendi pecca-
torem per futurum iudicium. quando iudex dicturus
est. **I**te. venite. est efficacissimum: quia si hoc comitudo
horrendo non suscitatur: iam quasi fidem non habet.
at est reputandus: nec verisimiliter alia admoni-

ab*it* se ab *tubidis*
medici patris mei
est *whis* ab *visio*
tarie nos illam ex
ws. 4. 5. *Sol* *hunc*
te frateris quod
i*ig* maiorē *h* *q*
q *com* celestis u
ut *dis* *dicit* *op*
n *celis* *sup* *triv*
me *no* *audire*
*A*lioquin mi p*ro*
r*eo*: p*ro*fe*to* m*eli*
us thom*as* *aff*
cor*re**ctio**n**m*
ue apost*ol* *h*
i*p*ec*cato* *m**erit*
5. *e* ille q*in* *su*
go pa*ce*
c*et* m*ichilom* *l*
pro*q* *pa*
q*h* *qui* *dat* *merit*
od*us* *ad* *not*
m*qua* *uer*
sum *qua* *h* *hoc* *co*
m*qua* *fidem* *no*
sum*l**ber**at* *al* *al*

cione poterit denocari? *q*uius ob hoc non sit tamen
cessandum sed h*m* form*a* euangelic*a* erit utiq*z* p*re*d*e*
d*u*. ut statim patebit. *S*i aut*e* corrector voluerit pa*vo*
lice p*re*d*e*re. sicut fecit nathan p*ph*eta cum d*avid*.
et m*icheas* c*u* *ahab*. potest libere facere a*li*o modo.
diligenter *co*d*ic*ione p*sona* r*u* et neg*oci* r*u* attenta.
*V*er*u* ista di*uci*⁹ p*se*quere sup*flu* videtur. *J*am ei
sup*ra* dict*u* est: q*uod* i*n* isto neg*ocio* arduo i*n* q*uod* agitur
de eterna salute animar*u* magister*u* sp*u*ale re*q*uit.
*S*ci*at* p*im*de magistri spiritu*ales* op*us* su*it*q*uod* nesci*u*
ut de*h*ist*at* aut re*q*uant*u* aut differ*at* donec crescat.
Profecto res magna ag*it* q*uod* lib*ris* scribi aut verbis
suffici*er* explic*ai* nequit. Praxis ista ex eu*ang*elio
proced*it*. ub*i* dicitur *S*i peccauerit in te frater tu*u*s
i*te* solo sci*et* te cor*ri*p*e* e*u* inter te et ips*u* sol*u*. Aug*9*.
*S*i tu sol*u* nost*ri* tunc vere in te sol*u* peccau*it*. Nam
si multis audi*et*ibus tibi fecit iniuri*u*; ec*iam* i*n* illos
peccau*it* q*uod* testes sue iniqtatis fecit. *U*n*i* ips*u* cor*ri*pi*enda* sunt cor*am* omnib*u*s. q*uod* pecc*atur* cor*am* o*ib*⁹. Ap*a*
cor*ri*pi*enda* sunt secre*ci*us. q*uod* pecc*atur* secre*ci*⁹. Distr*ib*
uite temp*ora*; et concordabit*is* scripturas. No*est* ergo
ap*ostol* contra cr*ist*u*m*: q*uod* dicit peccant*e* cor*am* o*ib*⁹
arg*ue*. Nam si sol*u* nost*ri* et eum vis cor*am* omnib*u*s
arg*ue*re: non eris corrector sed proditor. Ubi contin*git*
malum*bi* moriat*ur*. Se*cre*te igit*ur* cor*ri*p*e*?
studens correction*m*; parcens pudori. Forte enim pre*re*
ver*ec*undia incip*it* defend*e* peccat*u* su*u*: et qu*e* vis

Lucifer meliorē facis peiorē. **I**heromin⁹. Corripiend⁹
est seorsum frater: ne si semel reccūdiam vel podo-
rem amiserit. permaneat in peccato. **E**x quib⁹ clare
pater. q̄ potest esse de necessitate p̄cepti: q̄ secreta à
monicio publicā denūciacōe; precedat. **D**i tū pecca-
tū tale est q̄ sine danno aliorū dilacionē nō patit.
Puta si quis tractet secrete q̄modo ciuitate tradat:
vel populū a fide auertat: oportet statim procedere ad
denūciacionē: quia tūc non in te solū peccat sed etiā
in alios: nisi forte aliq̄s firmis estiaret: q̄ statim p̄ se-
cretam ammonitionē posset huiusmodi malū impo-
dire. **I**heromin⁹. Que misericordia est pcere vni: et
multos i discriminie adducē? **D**olluit popul⁹ ex uno
peccatore: sicut ex una oue morbidā vñ⁹ vniuersus
grex. **D**icit enim sc̄us thomas. q̄ diligenter debet fa-
me fratris p̄uideri: et hoc propter tria. **P**rimo q̄ vti-
lis est ei fama. **N**am p̄re timore infamie multi a pec-
cato retrahūtur: vñ⁹ quādo se infamatos inspiciunt
irrefrenate peccat. **S**econdo q̄ ex peccato vni⁹ publicato
ali⁹ puocātur ad peccandū. **T**ercio q̄ uno ifamato
ali⁹ infamātur: s̄m illud augustini. **C**ū de aliquibus
q̄ sanctū nomē pfiter: aliqd ctiminis vel falsi sonue-
rit vel veri patitur: instat: satagit: abiūt: vt de oib⁹
hoc credat. **V**erūtū p̄fāa p̄ferēda ē fame: hoc ē dīce
q̄ qn̄ recta cōfāa stimlati nō possim⁹ simul salvare
fratrem et famam eius cōseruare: tūc cū dispēdio frat-
ne fame delemus proseq̄ dictamē p̄fāe. **S**ūm mandatū

euangelicū: quia meli⁹ est ut sanetur ut in famis. qđ
dānet̄ velut honorabilis. Dānacio eī semel latu. recu-
pari non potest. Fama autē semel aut pluries amis-
sa. recuperari per aliquid meli⁹ cotidie potest: videlicet
per magnam penitēciam. aut ingressū religionis. à
alia exercia virtutum magnar̄: ut p̄z in dauid. ma-
theo. petro. paulo magdalena. et alijs multis: q̄ gra-
via et publica peccata fecerūt. et nichil omn⁹ non
solū pristinū honore recuperauerūt: sed etiam sumaz
perfessionē spūialis fastigij adepti. cūctis peccatorib⁹
sūt positi in exēplū. Unde et absq; dubio cotidie eoꝝ
gloria in celis crescit: propter eos. q̄ tā glorioſa ex-
empla ipsoꝝ pro posse conātur imitari.

Sequitur. si audierit te frater tuus

Si te audierit. hūliter. et recognoscē dō culpam.
a signa penitēcie preferē dō et pollicē dō emēdām: tūc
hūm vtricū lucratū eris fratrem tuū. Ecce quomo-
do non sufficit leue verbulū proferre culpa mea: sed
requiritur qđ etiam cū verbo debita penitēcia subse-
quatur: quod etiam caute est prosequendū. Et si sic
fecerit: tunc non debet ultra p̄cedi: ut salua sit fra-
teris conscientia et fama. Nota qđ aliqui putat istud
mandatum esse a domino datum propter ignauos: et
qđ videlicet ex ignorācia peccant: et qđ tunc non fit
necessē aliquem corripere quādo scit se peccare. Sed
si hoc verum esset. tunc dominus dixisset. si te audie-
xit informasti fratrem tuū: nūc autē qđ dixit lucrat⁹